

vsi južni Slovani. Izvršujoči udje pevskega društva »Trebevič« so vsi v Sarajevu živeči Slovani brez razlike vere in konfesije, pa zato je bilo zanimivo, da so se slavnosti udeležili seveda tudi Srbohrvati Mohamedove vere. Tako je prav! »Brat je mio, ko je vjere bio, kada bratski čini i postupa«. S kulturno-političnega stališča se nam dozdeva, da je bila ta slavnost epohalnega pomena za daljnji razvoj jugoslovanske misli. Društvo, ki od kraja ni imelo posebnega plemenskega pridevka, imenuje se sedaj hrvatsko pevsko društvo Trebevič. Škoda je le, da smo bili baš mi Slovenci poslali na to slavnost najmanj zastopnikov.

Mehmed Marko.

Antonio Fogazzaro, čigar povest »Srebrni križec«¹⁾ prinašamo danes v prevodu, se je porodil leta 1842. v Vicenci, kjer tudi zdaj biva. Leta 1861. je bil promoviran za doktorja prava na univerzi v Turinu.

Degubernatis v »Dictionnaire international des écrivains du jour« se izraža o njegovih delih tako-le: »— — — toutes ses publications en vers et en prose ont été remarquées par la puissance du sentiment de la nature et de la vie et par l'élegance et l'originalité de la forme.« Vsa njegova dela toliko v verzih kolikor v prozi se odlikujejo po sili čuvstev za naravo in življenje ter po eleganci in originalnosti v obliki.

Njegova najbolj znamenita dela so:

»Miranda«, novela v verzih, 11. izdaja; »Valsolda«, poezije, 4. izdaja; »Profumo«, poezije; »Malombra«, roman, 17. izdaja; »Daniele Cortis«, roman, 19. izdaja; »Il fiasco del maestro Chiecco«; »Fedele ed altri racconti«, 6. izdaja; »Il mistero del poeta«, roman, 20. izdaja; »Piccolo mondo antico«, roman, 31. izdaja i. t. d.

»Miranda« in vsi njegovi romani so pravi biseri v italijanski literaturi, o čemer nam najbolje priča število natiskov.

Fogazzaro se je poskušal tudi na znanstvenem polju, toda ne s tolikim uspehom; on ostane pač vse svoje dni umetnik. Vendar vzbuja veliko pozornost in zanimanje s svojimi konferencami po italijanskih in po francoskih mestih, kjer si je lani in to v Parizu nabral mnogo lovorjevih vencev.

Marica Bartol.

»Hanka fecit«. Boj za pristnost in nepristnost Kraljedvorskega in Zelenogorskega rokopisa je končno definitivno odločen. Češki »realisti«, na čelu jim vseučiliška profesorja Masaryk in Gebauer, so ju znanstveno uničili, sedaj jima je pa prof. Dolanský še v formalnem oziru zadal smrten udarec. Posrečilo se mu je namreč uganiti pomen nekih čačk v Zelenogorskem rokopisu, s katerimi niso vedeli kam niti zagovorniki njegove pristnosti niti njegovi nasprotniki. In kaj je čital profesor Dolanský? »Hanka fecit«. Hanka, »najditelj« teh dveh in raznih drugih rokopisov, se je na zagoneten način podpisal na svoje delo, kakor delajo to drugi veliki mojstri. No, pa saj mojster v ponarejanju je Hanka bil. Prepariral je pergament in barve tako izvrstno, da niti sloveči kemiki, profesorji na vseučiliščih, niso mogli dognati, je li rokopis falzifikovan početkom tega veka, ali je morebiti v resnici star že več stoletij. No, sedaj je usoda Zelenogorskega in s tem seveda tudi Kraljedvorskega rokopisa zapečaten, narod češki je za eno iluzijo ubožnejši, a zato za eno priboritev na polju vede in re-

¹⁾ Eno povest Fogazzarovo objavimo prihodnjič.

Uredništvo.